

Verjen el a Jóisten, ha meg nem hiszed, amit mesélek most.

Az Ősanya megszülte egy szem fiát, a Földet. Vérben fetrengett a Föld, szuszogott, az elszakadt köldökzsinórból ömlő folyadékból született sok-sok-sok folyó a Föld bőrén.

52 Ayhan Gökhan

ŐSANYA

Kezdetben csiklandozta, nevetett, ekkor született a nevetés és nem volt még sehol a sírás. Az Ősanya tojás-alakú bal szeme felrepedt, barna lé ömlött

belőle a Földre. Kilenc napig aludt és hűsítette meg gyereke bőrét a barna lé, hogy felébredjen a tizedik napon és kötömbök keljenek ki, és szélesedjenek szerte a világban völgynek, dombnak, hegynek.

A barna lé után maradt szárazságból keltek ki a növények és az állatok és terjedtek el a Földön.

Az Ősanya tojás-alakú jobb szeme felrepedt, színtelen lé ömlött belőle a Földre. Kilenc napig aludt és melegítette meg gyereke bőrét a színtelen lé, hogy felébredjen a tizedik napon és emberek keljenek ki, és széledjenek szerte a világban feketének, sárgának, fehérnek.

Lepihent az Ősanya a teremtés után, aludt vagy kilencven napig a teremtéstől fáradtan.

Ó, a cigányokat elfelejtettem! – Sikított a világűrbe bele hirtelenül, mitől a bolygók bőrén a szőr megrezzent, az Ősbolygó hátában az izom megfeszült. Tehetetlen, mit tehetne.

Bal szeme a völgyeké, domboké, hegyeké, jobb szeme a fekete, sárga, fehér embereké.

Szívalakú szíve felrepedt, aranyszínű lé ömlött belőle a Földre. Nem aludt semmeddig, keltek ki a cigányok belőle rögtön. Ahogy kikeltek, látják ám, nincs már hely nekik a Földön, mindenhol él valaki és mindenhol valakié. Szekereket építettek hát, vándoroltak városról-városra, völgytől-völgyig, mint később érkezettek.

Egy nyugtatta őket, hogy az Ősanya szívéből valók.

VARJÚKIRÁLY

Vitték apámat és vitték anyámat,
sietett nagyon a Varjúkirály.
Vitték apámat és vitték anyámat,
menteni akart a Varjúkirály.
Vére apámnak és vére anyámnak,
Varjúkirály beakadt a sok vérbe.
Változott apám hegedűtokká,
törték össze a hegedűtokját.
Változott anyám hegedűhúrrá,
törték össze a hegedűhúrját.
Varjúkirály nyaka vérvonalán
vak bőrszínű erdő született meg.
Bújt apám benne, bújt anyám benne,
hiába bújt el apám és anyám,
gyújtották fel az erdőt rosszak,
bőrleégették apámat-anyámat,
sírt utánuk a Varjúkirály.
Varjúkirály nyaka vérvonalán
két darab érme született meg.
Bújt apám benne, bújt anyám benne,
hiába bújt el apám és anyám,
költötték el rosszak, veszítették el rosszak,
sírt utánuk a Varjúkirály.
Varjúkirály nyaka vérvonalán
hatalmas testű bűn született meg.
Nem bújt bele apám, nem bújt bele anyám,
nem menekült meg apám és anyám,
nem mentette meg őket a Varjúkirály.
Mesélem ezt, ha síráskor-szám van,
mesélem, cigányok, síráskor-számmal:
Nem mentette meg őket Varjúkirályom.

54 AZ ÁTOKBA VERT LÁNY

Hol volt, átok volt, vigyázz a beszédre, cigány!

Kaktusz nőjön benned! – Átkozta az asszony a lányát el, mert szerette a gádzsót. Meghallották a fák, összeszorult a törzsük, recsegett az ág, mint a holdhát-izom, és valóban, szúrós virág fejlődött szempillantás alatt a lányban, szúrták alul a pengét élességben meghazudtoló tüskék, combján szaladt le a vére, a fűvön szitakötőként szállt el, imádkozó sáskaként mászott el, kifogyott a lányból az élet, mint felhőből a szín és a vonala megszűnt, holt bábuként hevert el a folyóparton, testét hagyta magára a szerencse, itta ki átok. Sírt az anyja haj-megtépte, visított ruha-szaggatta, a bábú bábú maradt, átok vissza nem fogy.

Ez a vége, kaktusz-ítélte.

Elátkozott saját anyám,
saját anyám átkozott el.
Kifolyt belőlem a vérem,
belőlem kifolyt a vérem,
anyám vére elfolyt testem,
testem folyt el anyám vére,
Szentisten ezt megengedte,
Szentisten ezt megengedte,
szerelmemért megöletett,
szerelmemét megöletett,
anyám saját vére átok,
légy áldott neve Szentisten.

